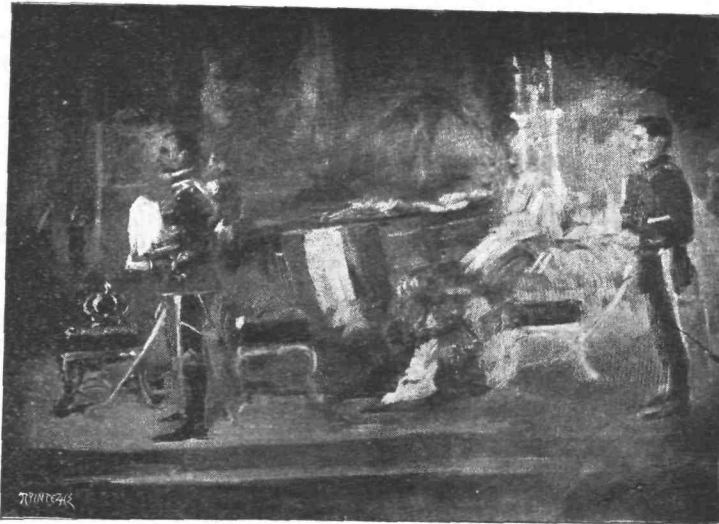




Ὁ νεκρὸς τοῦ Βασιλέως ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ.
 Σχεδιάσμα Σπ. Βικαίου, (Φωτογραφία Σπ. Κοκκόλη).

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α' ΩΣ ΦΙΛΟΤΕΧΝΟΣ



ΛΕΙΜΝΗΣΤΟΣ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' ἦτο φιλότεχνος. Εἶχε ἐμφυτον τὴν πρὸς τὸ Ὠραῖον κλίσιν, ἣτις πολλάκις ἐξεδήλουτο. Κομψὸς ὁ ἴδιος, ἡγάπα τὰ κομψοτεχνήματα, δεικνύων ἐνδιαφέρον διὰ

τὴν ἀληθινὴν τέχνην. Ἠγάπα τὴν φιλολογίαν καὶ τὸ θέατρον πολὺ.

Ἡ βιβλιοθήκη του ἐλεγκτοτάτη, ὄχι μόνον εἰς ποιὸν ἔργων, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκδοτικὴν τελειότητα καὶ εἰς θαυμάσια περιβλήματα. Ἰδιαιτέρως τοῦ ἤρresκεν ἡ ἱστορία, καὶ μάλιστα ἡ Βυζαντινὴ καὶ τὸ μυθιστόρημα. Ἀπὸ τὴν πρώτην εἶχεν ὅλα τὰ παλαιὰ καὶ τὰ νεώτερα ἔργα εἰς τὰς πλουσιωτέρας τῶν ἐκδόσεις. Τὸ μυθιστόρημα ἐπίσης ἀντεπροσωπεύετο διὰ τῶν καλλιτέρων του συγγραφέων, ἰδίως τῶν Γάλλων οἵτινες τοῦ ἤρresκον διὰ τὴν ἀνθρωπὴν χάριν καὶ τῶν Σουηδῶν καὶ Νορβηγῶν, τοὺς ὁποίους ἰδιαιτέρως ἐξετίμα.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀγάπην του πρὸς τὸ θέατρον, τὴν ἀπέδειξε διὰ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου.

Καμμία θυσία δὲν τοῦ ἐφάνη ὑπερβολικὴ διὰ τὸ θέατρον ἐκεῖνο, εἰς τὸ ὅποιον ἐστήριξε πολλὰς ἐλπίδας. Συχνότατα ἐπεσκέπτετο κατὰ τὰ διαλείμματα τῆς παραστάσεως τοὺς ἡθοποιούς εἰς τὰ παρασκήνια.

Καὶ ὅταν εἶδεν ὅτι τὸ κοινὸν δὲν ἐσύχναζεν εἰς τὸ θέατρον ὅσον ἔπρεπε καὶ ὅτι ἡ αἴθουσα συχνὰ ἔμεινε κενή, ὄχι μόνον ἐλυπήθη πολὺ, ἀλλὰ καὶ δὲν ἔκρυψε τὴν λύπην του, εἰς προσωπα δὲ τὰ ὅποια πόν ἐπλησίαζαν, ἔλεγε μετὰ τινος δυσφορίας :

— Δὲν σὰς βλέπω εἰς τὸ θέατρόν μου.

Καὶ λέγεται μάλιστα ὅτι εἰς τὴν παρατήρησιν αὐτὴν προσέθεσε κάποτε ἀκόμη τραγύτερα :

— Καὶ ὅμως ἐγὼ δὲν τὸ ἔκαμα γιὰ μένα.

Ἐπὶ τέλους ὅταν τὸ θέατρον ἔδειξεν ἀθρονώτερον τὰ σημεῖα τοῦ μαρasmus, ὁ Βασιλεὺς τὸ ἔκλεισε καὶ δὲν ἤθελε ν' ἀκούσῃ περὶ ἐπαναλήψεως τῆς λειτουργίας του.

— Εἶνε πρόωρον ἀκόμη γιὰ τὸν τόπο ! ἔλεγε.

★

Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος, ἠρέσκετο νὰ ἐκδηλώνει τὴν καλλιτεχνικὴν του ἀντίληψιν. Πολλάκις ἐθεάθη ὑπὸ τῶν αὐλικῶν θεραπόντων ἀναρτῶν ὁ ἴδιος εἰκόνας μικρὰς εἰς τὰ δωμάτια, μὲ ἓνα κομψὸν σφυράκι εἰς τὴν χεῖρα.

Ἦτο συνδρομητὴς εἰς πολλὰ ξένα εἰκονογραφημένα περιοδικά. Ἐκ τῶν ἰδικῶν μας, ἡ «Παναθηναϊκή» εἶχε